

אומר החזן: **בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ הַמְּבָרֵךְ:**

ועונים הקהל: **בָּרוּךְ יְהוָה יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

וחזר החזן: **בָּרוּךְ יְהוָה יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ, ^{אֵלֶּהֶּם הַמְּבָרָכִים הַזֵּה הַזֶּה וְהַזֶּה} **אֱלֹהֵינוּ**, ^{תִּקְוָה בְּעַל הַסִּמְלָה וּבְעַל הַכּוֹחַ מִלֵּל} **מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חַשָּׁף, עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל.**

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים, אוֹרוֹת מְאֹפֵל אָמַר וַיְהִי.

בקהילות האשכנזים בראש השנה שחל בשבת אומרים "הכל יודוך":

וכשחל ביום חול סדר הברכה הוא כביום חול, קצר יותר ואינו כולל את הפיוט "אל אדון".

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּךָ, וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כִּיהוָה יֵהוּדוֹנָהּ. הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֵלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יּוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרַח, וּבוֹקֵעַ חֲלוֹגֵי רָקִיעַ, מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָהּ מִמְּכוֹן שְׁבֻתָּהּ, וּמַאִיר לְעוֹלָם כָּלוֹ וְלִיּוֹשְׁבָיו, שֹׁפֵר בְּמִדַּת הַרְחָמִים. הַמַּאִיר לְאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים, וּבִטּוֹב מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מִהַרְבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ, כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמֵם לְבָדוֹ מְאֹד, הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם! בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ, צוֹר מְשַׁבְּנֵנוּ, מְגַן יִשְׁעֵנוּ, מְשַׁגֵּב¹⁰ בַּעֲדָנוּ. אֵין עֲרוּךְ לָךְ וְאֵין זוֹלָתָךְ, אָפֶס בִּלְתָּךְ, וּמִי דוֹמָה לָךְ. אֵין עֲרוּךְ לָךְ יְהוָה יֵהוּדוֹנָהּ יֵהוּדוֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין זוֹלָתָךְ מְלַכְנוּ לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֹּא, אָפֶס בִּלְתָּךְ גּוֹאֲלָנוּ לִימּוֹת הַמָּשִׁית, וּמִי דוֹמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲיַת הַמֵּתִים.

תהלים קד

אל, אֲדוֹן עַל-כָּל-הַמַּעֲשִׂים,
בְּרוּךְ וּמְבָרָךְ בְּפִי כָל-הַנְּשָׁמָה.

גָּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם, דַּעַת וְתְבוּנָה סוֹכְבִּים הוֹדוּ.
הַמִּתְגַּאֵה עַל-חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, וְנִהְדָּר בְּכְבוֹד עַל הַמְרַכְּבָה.
זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְסֹאוֹ, חֶסֶד וְרַחֲמִים¹¹ מְלֵא כְבוֹדוֹ.

טוֹבִים¹² מְאֻזְרוֹת שְׁבָרָאם אֱלֹהֵינוּ,
יִצְרָם בְּדַעַת בְּכִינָה וּבְהַשְׁכָּל.

פֶּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם, לַחַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקָרֵב תֵּבֵל.
מְלֵאִים זֵיו וּמְפִיקִים נִגְהָ, נֶאֱהָ זֵיוֹם בְּכָל-הָעוֹלָם.

שְׂמַחִים בְּצֵאתָם שְׁשִׁים בְּבוֹאֶם,
עוֹשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנֵיָהֶם.

פֶּאֶר וְכְבוֹד נֹתְנִים לְשִׁמּוֹ, צִהְלָה וְרָנָה לְזִכֹּר מְלֻכוֹתוֹ.
קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אוֹר, רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה.

שִׁבַּח נֹתְנִים לוֹ כָּל-צָבָא מְרוֹם,
תַּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה, שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ.

אם חל בשבת מוסיפים:

ביום טוב שחל בחול מדלגים קטע זה, וממשיכים "שמך".

לֵאל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל-הַמַּעֲשִׂים, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב
עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. תַּפְאֶרֶת עֲטָה לַיּוֹם הַמְּנוּחָה, עֲנֵג קָרָא
לַיּוֹם הַשְּׁבִיט. זֶה שִׁיר שִׁבַּח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שֶׁבוּ שְׁבַת אֵל
מִכָּל-מְלָאכָתוֹ. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר: מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם
הַשְּׁבִיט. לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ לֵאל כָּל-יִצְוָיו, שִׁבַּח וַיִּקְרַע וַיִּגְדֵּל וְכָבוֹד
יִתְּנוּ לַמֶּלֶךְ יוֹצֵר כָּל, הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם שֶׁבַת

ההלים צב

קֹדֶשׁ. (ע"כ)

שִׁמְךָ יְהוָה יֵאָדֹנָהי יֵאָדֹנָהי יִתְקַדֵּשׁ, וְזָכְרְךָ יִתְפָּאֵר
מִלְכָּנוּ, בְּשָׁמַיִם¹⁸ מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, עַל כָּל־שֹׁבֵחַ
מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ וְעַל מְאֹרֵי אֹר שְׂעִירָתָהּ, הִמָּה יִפְאָרוּךְ סֵלָה.
תִּתְבָּרֵךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ, מִלְכָּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ, בּוֹרָא קְדוֹשִׁים.
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְכָּנוּ, יוֹצֵר מִשְׁרָתִים. וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתִיו
כָּלֵם, עֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, וּמַשְׁמִיעִים בִּירְאָה יָחַד בְּקוֹל,
דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם. כָּלֵם אֶהוּבִים, כָּלֵם
בְּרוּרִים, כָּלֵם גְּבוּרִים^(ר"ת אב"ג), כָּלֵם קְדוֹשִׁים, כָּלֵם עֹשִׂים
בְּאִימָה^(ר"ת ע"ב) וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנֵיָהֶם, וְכָלֵם פּוֹתֵחִים¹⁹ אֶת־
פִּיהֶם בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבַרְכִין
וּמַשְׁבַּחִין וּמִפְאָרִין וּמְקַדִּישִׁין וּמַעֲרִיצִין וּמְמַלִּיכִין • אֶת־
שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא^(ר"ת בגימ' שם הוי"ה ב"ה)
קְדוֹשׁ הוּא. וְכָלֵם²⁰ מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה
מִזָּה, וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לְזֶה, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִתְּ
רוּחַ, בְּשִׁפְּהָ בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה. קִדְשָׁה כָּלֵם כָּאֶחָד עֹנִים
בְּאִימָה, וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:

קדושה זו יש לאומרה מיושב ורק החזן עומד בשעת אמירתה:

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה יֵאָדֹנָהי יֵאָדֹנָהי צְבָאוֹת מְלֹא כָל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ישעיהו

וְהַאֲוִפְנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֶמֶת
הַשָּׁרָפִים, לְעֶמֶתָם²¹ מִשְׁבַּחִים וְאוֹמְרִים:
בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה יֵאָדֹנָהי יֵאָדֹנָהי מִמְּקוֹמוֹ:

לֹאֵל בְּרוּךְ, נְעִימוֹת יִתְּנוּ, לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם, זְמִירוֹת
 יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמְעוּ, כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ,
 פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מְלַחְמוֹת, זוֹרֵעַ
 צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרֵא תְהִלּוֹת,
 אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל-יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה
 בְּרָאשִׁית, כְּאֹמֹר: לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים. כִּי לְעוֹלָם
 תְּסַדֵּר: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל} יְהוָה ^{יְהוָה הַחַי וְהַקָּדוֹשׁ} יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

תהלים קלו

אֶהְיֶה עוֹלָם אֶהְבֶּתֶנּוּ (ר"ת גי' ע"ב), יְהוָה יֵאֱהֹוֶנִי יֵאֱהֹוֶנִי אֱלֹהֵינוּ,
 חֲמֵלָה גְדוֹלָה וְיִתְרָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ. אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ, בַּעֲבוּר
 שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שְׂבָטָחוּ בָךְ, וְתִלְמָדְמוּ
 חֲקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, כֵּן תַּחֲנֶנּוּ אֲבִינוּ
 אֲב הַרְחֵמֵן. הַמְּרַחֵם, רַחֵם נָא עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִפְנֵי בִינָה -
 לְהַבִּין, לְהַשְׁכִּיל, ¹¹לְשִׁמְעַ, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשִׁמֹּר
 וּלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם ¹¹אֶת-כָּל-דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה.
 וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְדַבֵּק לִפְנֵי בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיִחַד לְבַבְנוּ
 לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת-שְׁמֶךָ. לֹא נָבוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם וְלֹא
 נִפְשָׁל ¹¹לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
 וְהַנּוֹרָא בְּטַחָנוּ, נִגִּילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ. וְרַחֲמֶיךָ
 יְהוָה יֵאֱהֹוֶנִי יֵאֱהֹוֶנִי אֱלֹהֵינוּ וְחֲסִדֶיךָ הַרְבִּים, אֵל יַעֲזֹבוּנוּ נֶצַח
 סֵלָה וָעֶד. מֵהָר וְהָבָא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם יִקְבֹּץ כָּל אַרְבַּע הַצִּיצִיּוֹת
 בִּידוֹ הַשְּׂמַאלִית וְיִשְׁמֹן (בֵּין הַזֹּרֶת לְקַמִּיצָה) כְּנֶגֶד לְבוֹ. מֵאֲרַבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ.
 וְשִׁבְרָה עַל הַגּוֹיִם מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ, וְהוֹלִיכֵנוּ מִהֶרָה (יִבְטֵא הַיּוֹטֵב אֶת

הה"א) קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצָנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתָּה, וּבָנוּ
בְּחֶרֶת מַכְל־עַם וְלָשׁוֹן, וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵי יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל
זְכִירַת מַעֲמֵד הַר סִינַי וְנִתְּנַת הַתּוֹרָה. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל יְכוּיִן לְזִכּוֹר מַעֲשֵׂה עֲמֹלֶק שֶׁבִגְלָלוּ אֶת־
הַשֵּׁם שֶׁלם בְּאַהֲבָה, לְהוֹדוֹת לָךְ יְכוּיִן לְזִכּוֹר מַה שֶׁעֲשֵׂה הַקֶּבֶ"ה לַמֵּרִים. וְלִיחֲדָךְ,
יְכוּיִן לְזִכּוֹר מַעֲשֵׂה הָעֵגֶל. לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת־שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה לְקִרְוֹא קְרִיאַת שְׁמֵךְ שֶׁל שַׁחֲרִית. וַיִּדְקַדֵּק בְּקִרְיָאתָהּ.
יֵשׁ לְכוּן בִּפְסוּק רִאשׁוֹן כְּדֵי לְצַאת יְדֵי חוּבָה. וְזֶהוּ פֶשֶׁט כּוּוֹנְתּוֹ: שְׁמֵךְ יִשְׂרָאֵל - קֶבֶל וְהִבֵּן
דְּבָרִים אֵלּוּ, וְהֵם: ה' הוּא אֱלֹהֵינוּ, הַמְּשַׁגִּיחַ עֲלֵינוּ, וְגַם: ה' אֶחָד, וְאֵין כַּח אַחֵר שׁוֹתֵף עִימּוֹ.

שְׁמֵךְ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶחָד יְהוָה | אֱלֹהֵינוּ אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ וְהוּא הוֹדִיעַ
אֶתְּנוּ וְהוּא
יְהוָה וְהוּא
אֶחָד וְהוּא
אֱלֹהֵינוּ
תְּקִיף, בַּעַל הַיְכָלָת
וּבַעַל הַכּוֹתֹז כּוֹלֵם
דְּבָרִים יא

בְּלַחֲשׁ: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־^א לְבָבְךָ וּבְכָל־
נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל־^א לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל־מַזְזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעְתָּ שְׁמֵעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעַבְדּוֹ יִבְטָא הֵיטֵב אֶת הַעֲוִן בְּכָל־^א לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:
וְנִתַּתִּי מִטֶּרֶם אֲרַצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דְּגָנְךָ
וְתִירֶשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנִתַּתִּי עֹשֶׁב^א בְּשִׂדְךָ לְכֹהֲמֶתְךָ וְאֶכְלֹת

דְּבָרִים יא

יִפְסִיק
מַעַס

וּשְׁבַעַת: הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסוּרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: מִכָּאן בִּלְחַשׁ וְחִרְהָ ^{מִסִּיק מִטַּעַם} אֶף-
 יְהוָה יֵאָדוּנָהי בָּכֶם וַעֲצֹר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר
 וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאַבְדֶּתֶם ¹¹ מִמֶּהָרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה יֵאָדוּנָהי נִתֵּן לָכֶם עַד כֹּאן בִּלְחַשׁ:
 וּשְׁמַתֶּם ¹² אֶת-דְּבַרִי אֵלֶּה עַל-¹³ לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם
 וּקְשַׁרְתֶּם ¹⁴ אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֶת בֵּין
 עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֶתֶם ¹⁵ אֹתָם ¹⁶ אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ¹⁷ (יִבְטֹא הֵיטֵב אֶת הָעִין) יְהוָה יֵאָדוּנָהי
 לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

יֵאָדוּנָהי הַצִּיצִיּוֹת גַּם בִּידוֹ הַיְמִנִית, וּשְׂרִישֵׁיהֶן יִשְׁאָרוּ בִּידוֹ הַשְּׂמָאלִית, וְנוֹהֲגִים לְנִשֵּׁק הַצִּיצִיּוֹת
 וְלִהְיוֹת עַל הָעֵינִים כְּשֶׁאֹמֵר "וְרֵאִיתֶם אוֹתוֹ" ו"וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם". וְיֵשׁ נוֹהֲגִים לְנִשֵּׁק גַּם
 כְּשֶׁאֹמֵר אֶת הַמִּלָּה: "צִיצִית".

במדבר טו

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָדוּנָהי אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל-כְּנָפֵי
 כִּגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל-צִיצִת הַכֹּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת:
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם ¹⁸ אֹתוֹ יַעֲבִיר הַצִּיצִיּוֹת עַל גְּבִי עֵינוֹ וַיִּנָּשֶׂק.
 וּזְכַרְתֶּם ¹⁹ יִתִּיז אֶת הַזֵּי"ן אֶת-כָּל-מַצּוֹת יְהוָה יֵאָדוּנָהי וַעֲשִׂיתֶם ²⁰

²¹ אֹתָם יָכוֹן לְקִיּוֹם מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׁלֹא לְתוֹר אַחֲרֵי מַחֲשַׁבַת הַלֵּב לְמִיּוּנוֹת, וְאַחֲרֵי רֵאוֹת הָעֵינִים
 לְזִנוּת. וְלֹא-תִתּוֹרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם יַעֲבִיר הַצִּיצִיּוֹת עַל
 גְּבִי עֵינוֹ וַיִּנָּשֶׂק. אֲשֶׁר-אֹתָם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ יִתִּיז אֶת

הוֹיָן וְעִשְׂיָתָם¹¹ אֶת־כָּל־מִצּוֹתַי וְהֵייתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
 יכוין לקיים מצות עשה לזכור יציאת מצרים אֲנִי יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵיכֶם:

ועונים הקהל: אָמֵן (וגם החזן אומר אמת בלחש).

יזהר לסיים "אני ה' אלהיכם אמת" עם הש"ץ ביחד ומלת אמת יאמר אותה עם הקהל בקול רם (גם הש"ץ יאמר אותה בלחש), ואחר כך ישמע מהש"ץ כשחוזר לומר "ה' אלהיכם אמת" ויכוין לצאת ידי חובה באמירתו. ואם לא הספיק לגמור עם הש"ץ או שהוא מתפלל ביחיד, אז אחרי שגומר אני ה' אלהיכם אמת יחזור לומר ה' אלהיכם אמת, כדי להשלים מניין רמ"ח תיבות של ק"ש כמניין איבריו של האדם.

והחזן חוזר: יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

יזהר לדקדק בט"ו ווי"ן שב"אמת ויציב", ולא יפסיק כלל מ"אמת ויציב" עד "לעולם ועד" וכו', ויאמר אותן במתינות ובנחת.

וְיִצְיִב, וְנִכּוֹן, וְקָיָם, וְיִשָּׁר, וְנֶאֱמָן, וְאֶהוּב, וְחָבִיב, וְנִחְמָד,
 וְנָעִים, וְנוֹרָא, וְנֶאֱדִיר, וְנִמְתָּקָן, וְנִמְקָבֵל, וְנוֹטֵב, וְנִיפָה, הַדְּבָר
 הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אָמֵן, אֱלֹהֵי עוֹלָם¹² מְלַכְנוּ, צוּר
 יַעֲקֹב מֶגֶן יִשְׁעֵנוּ, לְדֹר וָדֹר הוּא קָיָם וְשֵׁמוֹ קָיָם, וְכִסָּאוֹ נִכּוֹן,
 וּמַלְכוּתוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְעֵד קֵימָת, וּדְבָרָיו חַיִּים וְקֵימָיִם,

וְנֶאֱמָנִים וְנִחְמָדִים לְעֵד כְּשִׁיאָמֹר 'לְעֵד' יִנְשָׁק הַצִּיצִית וְיַעֲבִירָם עַל גְּבִי עֵינָיו וְיִנְחֵם מִידוֹ. וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ, עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ וְעַל
 דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ. • עַל
 הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דְּבָר טוֹב וְקָיָם בְּאַמֶּת וּבְאַמּוֹנָה,
 חֶק וְלֹא יַעֲבֹר. אָמֵן, שְׁאֵתָהּ הוּא יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלַכְנוּ מְלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלָנוּ גּוֹאֵל
 אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרָנוּ צוּר יִשׁוּעָתָנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילָנוּ מֵעוֹלָם הוּא
 שְׂמֵךְ (ר"ת שם מה"ש), וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זולָתְךָ, סֶלָה.

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה (ר"ת גי' ע"ב) הוּא מַעֲוֹלָם, ¹⁰ מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דֶּר וְדֶר. בְּרוּם עוֹלָם ¹¹ מוֹשֶׁבֶךְ,
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי אֶרֶץ. אֱמֶת, אֲשֶׁר־י אִישׁ
שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל־לְבוֹ. אֱמֶת,
שְׁאֵתָה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ, וּמִלְךָ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם לְאַבוֹת
וּבְנִים. אֱמֶת, אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאֶתָּה הוּא אַחֲרוֹן,
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. אֱמֶת, מִמַּצְרִים
גָּאֻלְתָּנוּ יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ יֵאָדְוֵנוּ מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, כָּל־
בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָּתָ, וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאֻלְתָּ, וְיִסְסוּף לָהֶם
בְּקַעַת, וְזוֹדִים טִבַּעַת, וְיָדִידִים עֲבָרוּ יָם. וְיִכְסּוּ־מִים צָרִיהֶם,
אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר. עַל־זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוּ לְאֵל,
וְנִתְּנוּ יָדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת,
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם, רֵם וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מִשְׁפִּיל גְּאִים
עַד־י אֶרֶץ, מַגְבִּיָּה שְׁפָלִים עַד מָרוֹם, ¹² מוֹצִיא אֲסִירִים, פּוֹדֶה
עֲנָוִים, עוֹזֵר דָּלִים, הַעֲוֹנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שׁוּעָם אֵלָיו.
כְּשִׁימָאֵר מִלַּת "תְּהִלּוֹת" יַעֲמֹד תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן גָּאֻלָּם, בְּרוּךְ הוּא ¹³
וּמִבְרֹךְ, מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל ¹⁴ לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה,
וְאָמְרוּ כָּלָם: • מִי־כִמְכָּה בָּאֵלָם | יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ, מִי כִמְכָּה
נִאֲדָר בְּקֹדֶשׁ. נוֹרָא תְּהִלַּת עֲשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ
גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, עַל־שְׁפַת הַיָּם, יַחַד כָּלָם הוֹדוּ
וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: | יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וָעַד: • וְנֹאמַר: גָּאֻלָּנוּ יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ יֵאָדְוֵנוּ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ יֵאָדְוֵנוּ, גָּאֻל יִשְׂרָאֵל:

תהלים קו

שמורת טו

שם

ישעיה מז

מניח ידו הימנית על השמאלית במקום הלב, יכוף ראשו מעט ויצמיד רגליו.

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

תהלים נא

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה <sup>אֲדֹנָי רִבּוֹן
הַיָּהוּת וְהַחַיִּים
יְאֹהֲדֵנוּ</sup> <sup>חַיִּים, בְּעַל הַיָּהוּת
וּבְעַל הַמְּדוּת סוֹלֵם</sup> אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים,
קוֹנֵה הַפֶּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל¹ לְבָנָי
בְּנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, כְּשִׁיאמור "באהבה" יכוין למסור עצמו על קידוש השם בארבע מיתות

בית דין **בְּאַהֲבָה.**

זְכֵרְנוּ לְחַיִּים,¹ מִלֶּךְ חָפֵץ בְּחַיִּים, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים,
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

ואם שכח ונזכר קודם שאמר ברוך אתה ה', חזור. ואם הזכיר שם ה', אינו חוזר.

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן ^{בְּתִיבַת "מגן" יכוין שעולה בגימטריא ג"פ אל.} בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה <sup>אֲדֹנָי רִבּוֹן
הַיָּהוּת וְהַחַיִּים
יְאֹהֲדֵנוּ</sup> ^(הד') מַגֵּן אֲבֹרָהִם:

(יכוין ר"ת שם אגל"א) אַתָּה, גִּבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי. מַחֲיֵה מֵתִים
אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ, מוֹרִיד הַטֵּל. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד,
מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא
חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְּיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי
כְמוֹךָ ^(יבטא היטב את הע"ן) בְּעַל-גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מִלֶּךְ
מֵמִית וּמַחֲיֵה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמָן, זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים.

ואם שכח ונזכר קודם שאמר ברוך אתה ה', חזור. ואם הזכיר שם ה', אינו חוזר.

וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה <sup>אֲדֹנָי רִבּוֹן
הַיָּהוּת וְהַחַיִּים
יְאֹהֲדֵנוּ</sup>,
מַחֲיֵה הַמֵּתִים:

אֶתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל-יּוֹם יְהִלְלוּךָ
סִלָּה.

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדּוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ.
וּבְכֵן, יִתְקַדֵּשׁ¹ שִׁמְךָ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ.

וּבְכֵן, תֵּן פָּחַדְךָ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל-מַעֲשֶׂיךָ,
וְאִמְתָּךְ עַל כָּל-מַה-שִּׁפְּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים,
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל-הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כֹל־מִצְוָתְךָ אֶחָת,
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבָּם שְׁלֵם. שִׁידְעֵנוּ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנְהִי
אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֶן לְפָנֶיךָ, עַז בִּידְךָ וּגְבוּרָה בְּיַמֶּיךָ,
וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל-מַה-שִּׁפְּרָאתָ:

וּבְכֵן, תֵּן כְּבוֹד לְעַמְּךָ, תְּהִלָּה לְיִרְאֵיךָ, וְתִקְוָה טוֹבָה
לְדוֹרֶשֶׁיךָ, וּפְתֻחוֹן פֶּה לַמְּיַחֲלִים לָךְ, שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ,
שְׁשׁוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹר עַבְדְּךָ, וְעִרְיַכַת נֵר
לְבֶן-יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחְךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן, צְדִיקִים יֵרָאוּ וְיִשְׁמְחוּ, וְיִשְׂרָאֵל יַעֲלֶזּוּ, וְחַסִּידִים
בְּרָנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ פִּיהָ, וְהַרְשָׁעָה כָּלָה בַּעֲשָׂן
תִּכָּלֶה, כִּי תַעֲבִיר מִמְּשָׁלַת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אֶתָּה הוּא יְהוָה יֵאֱהֹדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה עַל כָּל-
מַעֲשֶׂיךָ, בְּהֵר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר
מִקְדָּשְׁךָ. כִּפְתּוּב¹ בְּדַבְּרֵי קִדְּשְׁךָ: יִמְלֹךְ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנְהִי | תְּהִלָּים קְבוֹ
לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הִלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמְךָ, וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ. כִּפְתּוּב:
וַיִּגְבֹּהַּ יְהוָה וְאֶהְיֶה יֵהוּדוֹנְהִי צָבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָיָל הַקְדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בַּצִּדְקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהוּדוֹנְהִי, הַמֶּלֶךְ
הַקְדוֹשׁ:

ישעיה ה

ואם טעה ואמר: "האל הקדוש" או שהוא מסופק, ולא נזכר תוך כדי דיבור, חוזר לראש התפילה.

אַתָּה - בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ
בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבֹדָתְךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאָתְךָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה יֵהוּדוֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יּוֹם (בשבת):
הַשַּׁבָּת הַזֶּה, (וְאֶת־יּוֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, אֶת־יּוֹם טוֹב מִקְרָא
קָדֵשׁ הַזֶּה, יוֹם תְּרוּעָה (בשבת במקום "יום תרועה" יאמר: זְכוֹרוֹן תְּרוּעָה)
בְּאַהֲבָה, מִקְרָא קָדֵשׁ, זָכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, יִגְיַע יִרְאֶה וְיִרְצֶה,
יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר, זְכוֹרֵנוּ וְזְכוֹרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוֹרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזְכוֹרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזְכוֹרוֹן כָּל־
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל - לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים, בְּיוֹם (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וּבְיוֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה,
בְּיוֹם־טוֹב מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ.
זְכְּרָנוּ יְהוָה יֵהוּדוֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֹדָנוּ בּוֹ
לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה
וּרְחֻמִּים, חוּס וְחַנּוּנוֹ, וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ עַל-כָּל-הָעוֹלָם כָּלוּ
בְּכַבֹּדָךְ, וְהַנָּשָׂא עַל-כָּל-הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ. וְהוֹפֵעַ בְּהֵדֵר
גָּאוֹן עֶזְךָ עַל-כָּל-יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֲרָצְךָ, וַיֵּדַע כָּל-פֶּעוּל כִּי
אַתָּה פִּעְלָתוֹ, וַיִּבִין כָּל-יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל-
אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאָפוֹ: יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ,
וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה:

קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, תֵּן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבָךְ,
שִׂמְחַ נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבָּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. כִּי
אַתָּה יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱמֶת, וּדְבָרְךָ מִלְּכָנוּ אֱמֶת
וּקְיָם לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ עַל-כָּל-
הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (בשבת: השַׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל יוֹם הַזִּכְרוֹן:

רָצָה יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפִלָּתָם
שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתָם, מִהֲרָה, בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ, וְתַחֲיֶנָּה
עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהוָה
הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאַתָּה הוּא יְהוָה יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ ⁽³¹⁾ אֱלֹהֵינוּ
וְאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר. נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל

אֵין רִיב
וְהוּא הוֹדָה
יֵהוָה יֵהוָה

נִסִּיךְ שֶׁבְּכָל-יּוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-
עֵת, עָרַב וּבִקֵּר וְצִהֲרִים. הַטּוֹב! כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ,
הַמְרַחֵם! כִּי לֹא-תָמוּ חַסְדֶּיךָ, כִּי מַעֲלֵם קוִינֹנוּ לָךְ.

וְעַל כָּלֵם, יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד, שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל-הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה.

וּכְתַב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל-בְּנֵי בְרִיתְךָ.

ואם שכח ונזכר קודם שאמור ברוך אתה ה', חוזר. ואם הזכיר שם ה', אינו חוזר.

וַיִּהְיֶה לָלוּ וַיִּבְרְכוּ אֶת-שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת, לְעוֹלָם, כִּי
טוֹב, הָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ וְעִזָּרְתָּנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ רַב־חַסְדִּים וְרַחֲמִים} (ה'), הַטּוֹב שְׁמֶךָ, (יְכוּן ס"ת כה"ת) וְלָךְ נִאֲה
לְהוֹדוֹת:

שֵׁים שְׁלֹום טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים,
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבִרְכָּנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד,
בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתַּתְּ לָנוּ יְהוָה ^{יְהוָה רַב־חַסְדִּים וְרַחֲמִים}
אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צִדְקָה וְרַחֲמִים,
בְּרָכָה וְשְׁלֹום. וְטוֹב ¹⁰ בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָּנוּ, וּלְבָרֵךְ אֶת-כָּל-
עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּרַב עֹז וְשְׁלֹום.

וּבִסְפָּר חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלֹום, וּפְרִנְסָה טוֹבָה וַיִּשְׁוַעָה
וְנִחְמָה, וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל-
עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, ¹¹ לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלֹום.

ואם שכח ונזכר קודם שאמור ברוך אתה ה', חוזר. ואם הזכיר שם ה', אינו חוזר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּתְךָ וְיִשְׁתַּחֲוֶהוּ אֱלֹהֵינוּ, הַמְבָרֵךְ <sup>אֵלֵינוּ רַבֵּל
הַמְבָרֵךְ וְהַמְבָרֵךְ</sup> אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם. אָמֵן:

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֶר־פִּי, וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה יֵאָדֹנָהי תְהִלִּים יט
צוּרִי וְגֹאֲלִי:

יש נוהגים לומר כאן מזמור "שיר למעלות" (קכ"א).

אֱלֹהֵי! נֶצַר לְשׁוֹנֵי מֶרֶע, וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מְרָמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תוֹם, וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה, פֶּתַח לְבִי
בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי. וְכָל־הַקָּמִים עָלַי
לְרָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשָׁבוֹתָם. יְהִי כִמְצָא שם לה
לְפָנֶי־רוּחַ. וּמִלֵּאף יְהוָה יֵאָדֹנָהי דוֹחָה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ,
עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשָׁתְךָ, (ר"ת שם יל"י) לְמַעַן יַחֲלִצוֹן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ שם ס
וְעֲנֵנִי:

יש נוהגים לומר כאן פסוק מהתנ"ך המתחיל באות ראשונה של שמם ומסתיים באות
אחרונה של שמם, או פסוק ששמם מופיע בו.

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֶר־פִּי, וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה יֵאָדֹנָהי תְהִלִּים יט
צוּרִי וְגֹאֲלִי:

יש אומרים תפילה זו:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה יֵאָדֹנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַמְנוּ וְתַחַיֵּינוּ חַיִּים
אֲרָפִים, חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרֻסָּה טוֹבָה,
חַיִּים שֶׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיִּשֵּׁשׁ בָּהֶם יִרְאֵת חֵטָא, חַיִּים שְׁאִין בָּהֶם בּוֹשֶׁה וְכִלְמָה,
חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר וְכַבּוֹד, חַיִּים שֶׁתְּהֵא כְּנוֹ אֶהְבֵּת תּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, חַיִּים שֶׁתְּמַלֵּא
כָּל־מִשְׁאָלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה לְעֹבוֹדְךָ. אָמֵן. יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֶר־פִּי, וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. תְהִלִּים יט
יְהוָה יֵאָדֹנָהי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אם יש אחריו מי שלא גמר תפילתו, ימתין עד שיסיים ואז יפסע.

**עֲשֵׂה הַשְּׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.**

**יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ,
לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רָצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבְךָ שְׁלָם.**

במקום שכלו פסיעותיו יעמוד עד שיגיע הש"ץ לקדושה. והש"ץ יעמוד שיעור הליוך ארבע אמות וכשיש תשעה שיענו לברכותיו, יתחיל החזרה.

חזרת הש"ץ ליום ב' תמצא בעמוד ???

לפני החזרה נוהגים לומר את הפיוט "ה' שמעתי שמעך יראתי", ויש שנוהגים שהסומך אומר אותו ולא החזן:

יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ, שְׁמַעְתִּי שְׁמֶעְךָ יִרְאָתִי, יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ :
יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ, שְׁמַעְתִּי וְנִרְגַּזְתִּי, יוֹם בּוֹ תִּפְקְדֵנִי.
זַחֲלָתִי וְחִלָּתִי, יוֹם בּוֹ תְּדִינֵנִי. הִשְׁפַּלְתִּי
וְנִבְהַלְתִּי, פֶּן בְּאַפְךָ תִּמְעִיטֵנִי, כִּי-גָדוֹל יוֹם-
יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ יֵאָדְוֵנוּ :

יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ, מִי לֹא יִירָא, מִיּוֹם דֵּין הַנּוֹרָא. כִּי לָךְ
יָאֵתָה גְדֻלָּה וּגְבוּרָה. בְּאַתֵּר דֵּי זְקוּקִין דְּנוֹרָא,
מִי יַעֲמֹד בְּסוּד יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ יֵאָדְוֵנוּ :

יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ, מִלָּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא דֵּין. סְבִיבּוֹ שְׂרָפִים
עוֹמְדִים עַל מִדִּין. כִּי כֵן דְּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל-
יודְעֵי דַת וְדִין, לְהַגִּיד כִּי-יֵשֶׁר יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ יֵאָדְוֵנוּ :

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מִלֶּךְ אֲדִיר מְשָׁפִיל וּמְרִים. בְּמִיָּמָר
קִדְּשֵׁינוּ וּבְגִזְזַת עִירֵינוּ. מְפֹצֵץ סְלָעִים וּמְשַׁבֵּר
הָרִים, כָּל-מוֹצָא פִי-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֱהָרֶנּוּ :

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לִפְנֵי חֵילוֹ קָרִי בְּחֵיל. מֵאֵן בְּעֵי סֵם חַיִּי,
וְהוּא בֶן-חֵיל. יָקוּם בְּטָרֶם יִתְעַנּוּ אֲנָשֵׁי הַחֵיל,
וַיֵּשֶׁב אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֱהָרֶנּוּ :

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לִפִּי מִלְּהָבִי אֵשׁ רִשְׁפָּךְ בּוֹרַח. נוֹרָא
בְּעַם רָם בְּמַר צוֹרַח. אֵיךְ יַעֲלֶה וַיֵּבֶא קֶרֶחַ, אֶל
מְקוֹם שְׁלֵהֶבֶת יְהוָה, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֱהָרֶנּוּ :

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עֲנֵה עֲנִיִּים הָעוֹמְדִים [הַיּוֹם] לְפָנֶיךָ.
כְּדָלִים שׁוֹאֲלִים מִבְּקָשִׁים סְלִיחָתְךָ. תִּכְיֶן לָבֶם
תִּקְשִׁיב אָזְנְךָ, נִסָּה-עַלֵּינוּ אוֹר פָּנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִאֱהָרֶנּוּ :

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, נִחְלִי דְמַעֲוֹתֵי מַעֲי הַרְתִּיחוּ. גִּחְלִי
חֲטָאֵתִי טוּחוֹתֵי הַקִּדְּיָחוּ. דִּינָא יְתֵב וְסִפְרִין
פְּתִיחוּ, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֱהָרֶנּוּ :

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, סִפְרֵי חַיִּים וּמַתִּים לְפָנֶיךָ הַיּוֹם פְּתוּחִים
(נִפְתָּחִים). בְּחִסְדֵּי אֲבוֹת רִאשׁוֹנִים אֲנַחְנוּ
בְּטוּחִים. תִּפְּחוּ תִפְלָתָנוּ כְּרִיחַ נִיחוּחִים. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִאֱהָרֶנּוּ, פַּעֲלֶךְ בְּקָרֵב שָׁנִים חַיֵּינוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִאֱהָרֶנּוּ :

אֶתְּאֲנֹו לְחִלּוֹת פָּנֶיךָ, כִּי חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדָּמוּ פָּנֶיךָ. נָא אֶל
תְּבִישְׁנֹו. נָא אֶל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם¹⁰ מִלְּפָנֶיךָ. סֶלַח
לָנוּ, וּשְׁלַח לָנוּ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים¹¹ מִמַּעֲוֹנֶךָ:
אֶתְּאֲנֹו לְבִקֵּשׁ מִמְּךָ כִּפְּרָה. אִים וְנוֹרָא, מְשֻׁבָּב לְעֵתוֹת
בְּצָרָה. תְּחִינֵנוּ, תְּחַנְּנֵנוּ, וּבִשְׁמֶךָ נִקְרָא. סֶלַח לָנוּ,
וּשְׁלַח לָנוּ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים¹¹ מִמַּעֲוֹנֶךָ:

מנהג קהילות האשכנזים פותחים וסוגרים את הארון מספר פעמים במהלך חזרת הש"ץ. מטרת פתיחת הארון היא להדגיש את הקטעים הנאמרים באותו זמן.

חזרת הש"ץ לשחרית ליום א'

מנהג קהילות האשכנזים לפתוח כאן את הארון

אֲדוֹנֵי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

תהלים נא

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה¹² אֱלֹהֵינוּ¹³, אֱלֹהֵינוּ¹⁴ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים,
קוֹנֵה הַפֶּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל¹⁵ לְבָנֵי
בְּנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, כְּשִׁיאֹמַר "בִּאהֲבָה" יְכוּיִן לְמַסּוֹר עֲצָמוֹ עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם בִּארְבַּע מֵיתוֹת

בית דין בְּאֵהֲבָה.

בקהילות האשכנזים החזן אומר כאן את הקטעים שבתחתית העמוד, "מסוד חכמים ונבונים" ו"יראתי בפצותי". בקטעים אלו החזן מתפלל לה"ת שיענה לתפילתו ויחזק אותו בשליחותו בזכות אבות.

מִסּוֹד חֲכָמִים וְנְבוֹנִים, וּמִלְּמַד דַּעַת מְבִינִים, אֶפְתָּחָה פִּי
בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים, לְחִלּוֹת וּלְחַנּוּן פָּנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

מי כִּמּוֹד אֵב הַרְחֵמָן, זוֹכֵר יִצּוּריו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים.

ואם שכח ונזכר קודם שאמר ברוך אתה ה', חזור. ואם הוזכר שם ה', אינו חוזר.

וְנִאֲמָן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדֵנוּ, ^{אֵינוֹ יוֹדֵהוּ וְיִחְיֶה} מַחְיֵה הַמֵּתִים:

קדושה לקהילות הספרדים בעמוד ???

בקהילות האשכנזים מוסיפים כאן פיוטים לפני אמירת "קדושה".
יִמְלֹךְ יְיָ הוֹדֵנוּ יִשְׁמְרֵנוּ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ: וְאַתָּה
קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵל נָא:

פּוֹתַחִים הָאֲרוֹן
מִיּוֹסֵד ע"פ א"ב

אֶתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ,	בְּשָׂמִים וּבְאַרְץ.
גְּבוּר וְנִעְרָץ,	דָּגוּל מְרֻבָּה.
הוּא שָׁח וַיְהִי,	וַיִּצְוֶה וַיִּנְבְּרָאוּ.
זָכְרוּ לְנִצָּח,	חַי עוֹלָמִים.
טָהוֹר עֵינַיִם,	יּוֹשֵׁב סֵתֵר.
כְּתוּר וְשׁוֹעָה,	לְבוּשׁוֹ צִדְקָה.
מַעֲטָהוּ קִנְיָאָה,	נֶאֱפָד נִקְמָה.
סֵתֵרוֹ יִשָּׂר,	עֲצָתוֹ אֱמוּנָה.
פָּעֻלָתוֹ אֱמֶת,	צִדִּיק וַיִּשָּׂר.
קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאַמֶּת,	רֵם וּמִתְנַשֵּׂא.
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים,	תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה.

חז"ק ח' וקנ"ס, נוֹרָא וּמְרוֹם וְקְדוֹשׁ:

סוגרים הארון

כשחל יום א' של ראש השנה בשבת אומרים את סדר הפיוטים שמתחת לקו:
חז"ק תעזיר ותרציע, להכרית כל־מרע, ותקדש ביוֹדְעֵי להרציע, קדוֹשׁ:

בשבת

וּבִכְנ, וַיְהוָה יִשְׁמְרֵנוּ לְעוֹלָם, פָּקֵד אֶת־שְׂרָה כְּאִשֶּׁר אָמַר:

חז"ק צִאֲצָאִיהָ כֵּן פָּקֵד לְטוֹב הַיּוֹם, קְדוֹשׁ:

חז"ק מִלֵּךְ מַלְט מַרְעָה, לְיוֹדְעֵי תְרוּעָה, הָאֵל קְדוֹשׁ:

חז"ק מִלֵּךְ זָכַר אַחֲזוֹ קָרָן, לְתוֹקְעֵי לִף הַיּוֹם בְּקָרָן, נוֹרָא וּקְדוֹשׁ:

פּוֹתָחִים הָאֲרוֹן

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ
לְעֵלָם וָעַד:

מיוסד ע"פ א"ב משולש

אֲדִירִי אִימָה אֲדִירוּ בְּקוֹל, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ:
בְּרוּאֵי בָרֶךְ יְבָרְכוּ בְּקוֹל, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ:
גְּבוּרֵי גִבָּה יְגִבִּירוּ בְּקוֹל, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ:
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ וְעַד:
דוֹרֵי דוֹלָקִים יְדוּכְבוּ בְּקוֹל, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ:

בשבת

וּבְכֵן, וַיְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ פָּקַד אֶת־שָׁרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר:

ח"ק צֶאֱצֹאֶיהָ בֶּן פָּקַד לְטוֹב הַיּוֹם, קְדוֹשׁ:

שם המחבר שמעון בכל התרוזים.

ח"ק שָׁמוּ מִפָּאֲרִים עֲדַת חֲבָלוֹ, וְנִעְרַץ בְּאַרְאֵלִי קִדָּשׁ הַלּוּלוֹ,
וּבְהִיכְלוֹ כְּבוֹד אוֹמֵר כָּלוֹ, קְדוֹשׁ:

ח"ק שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד יִשׁוּבוּן לְבִצְרוֹן, נִדְּבָרִים יִרְאוּ בְּהַכְשׁוֹר
וַיִּתְרוֹן, וַיִּקְשֹׁב יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ וַיִּשְׁמַע וַיִּפְתַּח סֶפֶר זִכְרוֹן, קְדוֹשׁ:

ח"ק שִׁפְרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוֹפֵר, נֶאֱקָתְכֶם יֵאָזִין שְׁחָקִים שִׁפֹּר,
וְתִיטֵב לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ מִשׁוֹר פֹּר, קְדוֹשׁ:

ח"ק שְׁבִטִי מְקוֹרֶאךָ עֲלֶה וְהַמְשֵׁל, נְטִישׁוֹת צָרִים בְּהִתִּינֶךָ לְנִשֵּׁל,
כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל, קְדוֹשׁ:

ח"ק שְׁבוּתָנוּ מִמֶּרְחֶק עֲלוֹת לְהֵר קִדְשׁוֹ, וּנְפָאֲרָנוּ תְּמִיד בְּדַבֵּיר
מְקִדְשׁוֹ, כִּי זָכַר אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ, קְדוֹשׁ:

ח"ק כָּל־יֹשְׁבֵי תֵּבֶל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ, יֹאמְרוּ תְּמִיד הַגְּדִיל
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ, וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכְךָ עַל כָּל־
הָאֶרֶץ, קְדוֹשׁ:

ח"ק יִשְׁפֹּט תֵּבֶל בְּצִדֶּק, וְלֹאֲמִים בְּמִשְׁרִים, הָאֵל קְדוֹשׁ:

ח"ק וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשְׁכְּנוֹ, וְנִפְשׁוּ אֲנֹתָה וַיַּעַשׂ, נוֹרָא וְקְדוֹשׁ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ: הַמּוֹנֶה הַמִּלֵּא בְקוֹל,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ: וְחַיִּים וְחַיֵּי יוֹעֲדוּ בְקוֹל,

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַלְכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַלְכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַלְכֵנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַלְכֵנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַלְכֵנוּ יְמִלְךָ לְעָלָם וָעַד:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַחְסְנוּ בָקוּל,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַחְסְנוּ בָקוּל,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַחְסְנוּ בָקוּל,

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ,

יְהוָה יִשְׁרִי יִקְרָה יִשְׁשִׁירוּ בְּקוֹל, יְהוָה יִשְׁרִי יִקְרָה יִשְׁשִׁירוּ בְּקוֹל,
כִּפְיִי כֹחַ יִכְתִּירוּ בְּקוֹל, כִּפְיִי כֹחַ יִכְתִּירוּ בְּקוֹל,
לְבוֹשִׁי לְהַבֹּת יִלְבְּבוּ בְּקוֹל, לְבוֹשִׁי לְהַבֹּת יִלְבְּבוּ בְּקוֹל,

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ:	מְנַעֲמֵי מֶלֶךְ יִמְלְלוּ בְּקוֹל,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ:	וְנִצְאֲצֵי נִגָּה יִנְאָחוּ בְּקוֹל,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְלֶכֶךְ:	שְׂרָפִים סוֹבְבִים יִסְלְסְלוּ בְּקוֹל,

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

עוֹרְכִי עַז יַעֲנוּ בְּקוֹל, יְהוָה אֱדַרְבֵּי יֶאֱדָרְבֵּי מִלֵּךְ :
פְּחוּדֵי פֶלֶאדָה יַפְצְחוּ בְּקוֹל, יְהוָה אֱדַרְבֵּי יֶאֱדָרְבֵּי מִלֵּךְ :
צְבָאוֹת צֹאנֶךָ יַצְלִעְלוּ בְּקוֹל, יְהוָה אֱדַרְבֵּי יֶאֱדָרְבֵּי מִלֵּךְ :

יהוה יאִהְדוּנָהי מַלְךְ, **יהוה** יאִהְדוּנָהי מַלְךְ, **יהוה** יאִהְדוּנָהי מַלְךְ, **יהוה** יאִהְדוּנָהי מַלְךְ, **יהוה** יאִהְדוּנָהי מַלְךְ:

יְהוָה יִהְיֶה לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ : קְהִלּוֹת קֹדֶשׁ יִקְדְּשׁוּ בְּקוֹל ,
יְהוָה יִהְיֶה לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ : רַבְבוֹת וְרַבָּה יִרְנְנוּ בְּקוֹל ,
יְהוָה יִהְיֶה לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ : שְׂבִיבֵי שְׁלֵהבוֹת יִשְׁנְנוּ בְּקוֹל ,

יהוה יאִהְרֹנָהי מַלְּךְ, **יהוה** יאִהְרֹנָהי מַלְּךְ, **יהוה** יאִהְרֹנָהי ימְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד:

תוֹמָכִי תִּהְיוּ לִי יְתִמִּי בְּקוֹל, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתְּמִימוּ בְּקוֹל,
תוֹקְפִי תִּפְאָרְתְּךָ יְתִמִּימוּ בְּקוֹל, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתְּמִימוּ בְּקוֹל,
תְּמִימֵי תַעֲבֹדָה יִתְּנוּ בְּקוֹל, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתְּמִימוּ בְּקוֹל:

יהוה יאִהְרֹנָהי מַלְּךְ. **יהוה** יאִהְרֹנָהי מַלְּךְ. **יהוה** יאִהְרֹנָהי ימְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד:

הפיוט הזה מקושר עם הפיוט שלפניו, ורצונו שדרי מעלה עם דרי מטה יברכו וישבחו לאל עורך דין:

חז"ק ובכנ, לך תכל יכתירו:

מיוסד ע"פ א"ב

לאל עורך דין:	לבוטח ללכות ביום דין:
לגולה צמוקות בדין:	לדובר משרים ביום דין:
להוגה דעות בדין:	לזכותי ועשה חסד ביום דין:
לזוכר בריתו בדין:	לחומל מעשיו ביום דין:
לטהר חוסיו בדין:	ליודע מחשבות ביום דין:
לכובש כעסו בדין:	ללובש צדקות ביום דין:
למוחל עונות בדין:	לנזיר תהלות ביום דין:
לסולח לעמוסיו בדין:	לעונה לקוראיו ביום דין:
לפועל רחמיו בדין:	לצופה נסתרות ביום דין:
לקונה עבדיו בדין:	לרחם עמו ביום דין:
לשומר אוהביו בדין:	לתומך תמימיו ביום דין:

סוגרים הארון

ובכנ, לך תעלה קדשה, כי אתה אלהינו מלך: נקדישך

עומדים ואומרים קדושה:

נקדישך ונעריצך, כנעם שיח סוד שרפי קדש,
המשלשים לך קדשה. כפתוב על יד נביאך: וקרא זה
אל-זה ואמר, קדוש! קדוש, קדוש יהוה אלהי יאהדונהי ישיעה ו
צבאות. מלא כל-הארץ כבודו: לעממם¹ משבחים
ואומרים: ברוך כבוד-יהוה אלהי יאהדונהי ממקומו: ובדברי יחזקאל ג
קדשך פתוב לאמר: ימלך יהוה אלהי יאהדונהי לעולם, אלהיך
ציון לדר ודר, הללויה:

תהלים קמו

קדושה בנוסח ספרד:

בנוסח אשכנז אומרים: נקדש את שמך בעולם כשם שמקדישים אותו בשמי מרום
ככתוב על יד נביאך וכו'...

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנֶעֱם שֵׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ
קֹדֶשֶׁה. כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר, קִדְּוֹשׁ!
קֹדֶשׁ, קֹדֶשׁ יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
כְּבוֹדוֹ: אֲזַי בְּקוֹל רֹעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק מְשַׁמְּעִים קוֹל, מִתְנַשְּׂאִים
לְעֶמֶת שְׂרָפִים, לְעֶמֶתם¹ מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוָה
יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
מִחֲפִים אֲנַחְנוּ לְךָ. מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּקִרְבֹּב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד
תִּשְׁכֹּן. תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח
נִצְחִים. וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ כְּדָבָר הָאֲמוּר בְּשִׁירֵי עָדָה עַל יְדֵי
דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה: יִמְלֹךְ יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

ישעיה ו

יחזקאל ג

תהלים קמו

אֲתָה קֹדֶשׁ, וְשִׁמְךָ קֹדֶשׁ, וְקֹדוֹשִׁים בְּכָל-יּוֹם יְהִלְלוּךָ
סְלָה.

לְדָוִד וְדָוִד הִמְלִיכוּ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדּוֹ מְרוֹם וְקֹדֶשׁ.
וּבִכְן, יִתְקַדֵּשׁ² שִׁמְךָ יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
עַמְּךָ.

וּבִכְן, תֵּן פִּחְדְּךָ יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
וְאִימָתְךָ עַל כָּל-מַה-שֶּׁבִּרְאָתָהּ, וְיִירָאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים,
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל-הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כָּל־מַצְוָה אֲחַת,
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם. שִׁידְעֵנוּ יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטֶן לְפָנֶיךָ, עַז בִּידְךָ וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ,
וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל-מַה-שֶּׁבִּרְאָתָהּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, יִגְיַע יִרְאֶה וְיִרְצֶה,
 יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר, זְכוּרֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרֹן
 יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־
 עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל - לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים, בְּיוֹם (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וּבְיוֹם) הַזְּכוּרֹן הַזֶּה,
 בְּיוֹם־טוֹב מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עַלְּינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ.
 זְכֹרֵנוּ יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ
 לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְחַמֵּל וְרַחֵם עַלְּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
 אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ עַל־כָּל־הָעוֹלָם כָּלוּ
 בְּכַבֻּדְךָ, וְהַנָּשָׂא עַל־כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ. וְהוֹפֵעַ בְּהִדְר
 גָּאוֹן עֶזְךָ עַל־כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרֶץ, וְיֹדַע כָּל־פֶּעוּל כִּי
 אַתָּה פֹּעֵלְתוֹ, וְיִבִּין כָּל־יִצּוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וְיֵאמֶר כָּל־
 אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ,
 וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מִשְׁלָה:

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, תֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂפָעֵנוּ מִטוֹבָךְ,
 שְׁמַח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהֵר לִבָּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. כִּי
 אַתָּה יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ מַלְכָּנוּ אֱמֶת
 וְקִיָּם לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ, מֶלֶךְ עַל־כָּל־
 הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (בשבת: הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְּכוּרֹן:

כשיתחיל הש"צ "רצה", כל כהן שבבית הכנסת יעקור רגליו לעלות לדוכן. ומ"מ בדיעבד, אם לא נטל ידיו קודם, ובמקום לעקור רגליו לעלות לדוכן עקר את רגליו ב"רצה" ליטול את ידיו, יעלה לדוכן.

רְצֵה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל, וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם, מִמָּהֲרָה, בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וּתְרַצְנוּ, וּתְחַזִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים מוֹדִים מוֹדִים
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר,
 יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ,
 עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲיִינוּ
 וּתַחַנְנוּ וְתִאֶסֶף גְּלוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
 קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם, עַל
 שְׂאֵנָה מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל
 הַהוֹדָאוֹת.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
 הוּא יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי (21)
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר
 חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה
 הוּא לְדֹר וָדֹר. גִּדְּהָ לָךְ
 וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ
 הַמְּסוּרִים בִּידְךָ, וְעַל
 נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ,

וְעַל נִסֶּיךָ שְׂבָכָל-יּוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
 שְׂבָכָל-עֵת, עָרֵב וּבֹקֵר וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב! כִּי לֹא-כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם! כִּי לֹא-תָמוּ חֲסִדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ.

וְעַל כָּלֵם, יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא תָמִיד, שְׁמֶךְ מַלְכֵנוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה.

וּכְתַב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל-בְּנֵי בְרִיתְךָ.

ואם שכח ונזכר קודם שאמר ברוך אתה ה', חוזר. ואם הזכיר שם ה', אינו חוזר.

וַיִּהְיֶה לָלוּ וַיִּבְרְכוּ אֶת־שֵׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת, לְעוֹלָם, כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, (ה"י, יכין ס"ת כה"ת) וּלְךָ נָא לְהוֹדוֹת:

ברכת כהנים

ובחלק מקהילות הספרדים הקריאה לכהנים נעשית על-ידי החזן ובקהילות האשכנזים היא נעשית על ידי אדם מהקהל. למנהג חלק מקהילות הספרדים כשיש כהן יחיד הוא מתחיל מיד "יברכך", וכשיש יותר מכהן אחד, נהגו לקרוא "כהנים" לפני שיתחילו בברכה. בקהילות האשכנזים הכהן ממתין לקריאת הש"ץ "יברכך".

כשעוקר הכהן רגליו לישא כפיו, יאמר:

לְשֵׁם יחוד קָדָשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ (אהרונה'), בְּדַחֲלִילוֹ בְּרַחֲמֵינוּ (איהויה) וּבְרַחֲמֵינוּ (איהויה), לְיַחְדָּא אוֹת יו"ד וְאוֹת ה"א (או"א) בְּאוֹת וְאו"ו וְאוֹת ה"א (ו"ו) בִּיחְדָּא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקִים מְצוֹת עֲשֵׂה לְבָרְךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל בְּרַכַּת כְּהֻנָּה בְּנִשְׂאוֹת כְּפִים, לַעֲשׂוֹת נֶחֱם רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וּלְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע וּבִרְכָּה בְּכָל-הָעוֹלָמוֹת. וְיֵהי נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהּ: (שתי פעמים).

וכשעומדים הכהנים על הדוכן, לאחר שענו "מוזים דרבנן" אומרים:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהִיָּה בְּרָכָה זוֹ שְׂצִיחָנוּ לְבִרְךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּרָכָה שְׁלֵמָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מִכְשׁוֹל וְעוֹן מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

ומאריכים בתפילה זו עד שיסיים הש"צ "ולך נאה להודות" כדי שתהיה עניית אמן של הקהל על שניהם.

כשיש שני כהנים או יותר קורא החזן: **פְּהֵנִים !** והקהל עונה: **עַם קְדוֹשִׁיךָ.**

ומברכים הכהנים:

כָּרוֹךְ אַתָּה יְיָוְהוֹדֵא ^{אֲדוֹנִי הַגָּבוֹר וְהַקָּדוֹשׁ} **אַלֶּהֱיִנוּ** ^{חֻזֵּק בְּעַל זִבְחוֹת וּבְעַל מִצְוֹת כִּסּוּף} **מֶלֶךְ הָעוֹלָם,** **אֲשֶׁר**

קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשׁוֹ שֶׁל אֱהָרֵן, וְצִוָּנוּ לְכַרֵּךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

לאחר שענו הקהל אמן, מקריא החזן לכהנים מלה במלה:

יְבָרְכְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יִאֲדוֹנֵהוּ פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיַּחַנֶּךָ: יֵשָׁא יְהוָה יִאֲדוֹנֵהוּ פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיֵּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:

וכשמזכירים הכהנים את השם, עונים הקהל ברוך הוא וברוך שמו. ובסיום כל פסוק עונים אמן.

כשמתחיל הש"צ שים שלום, מחזירים הכהנים את פניהם להיכל דרך ימין ואומרים:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים! עֲשֵׂנוּ מַה-שְּׁזָרַת עָלֵינוּ, עֲשֵׂה אֵתהּ מַה-שֶּׁהִבְטַחְתָּנוּ, הִשְׁקִיפָה מִמַּעַן
קִרְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל:

ויאריכו בתפילה זו, עד שיסיים הש"צ לחתום ברכת שים שלום.

ואם אין כהנים יאמר החזן או"א וכו', ואחר כל פסוק יענו הקהל "כן יהי רצון".

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת, בְּתוֹרָה הַנְּתוּבָה
עַל-יְדֵי מִשֶּׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה לְאַהֲרֹן וּבָנָיו הַכֹּהֲנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ, כְּאָמֹר:

יְבָרְכְךָ יְהוָה יִאֲדוֹנֵהוּ חֲזוֹן יִטָּה רָאשׁוֹ לְצַד יְמִין, וַיֹּאמֶר: יִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה
יִאֲדוֹנֵהוּ פָּנָיו אֵלֶיךָ לְצַד שְׂמָאל, וַיֹּאמֶר: וַיַּחַנֶּךָ: יֵשָׁא יְהוָה יִאֲדוֹנֵהוּ פָּנָיו אֵלֶיךָ,
וַיֵּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים,
עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וּבָרְכֵנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאֶחָד,
בְּאֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה יִאֲדוֹנֵהוּ
אֱלֹהֵינוּ, תוֹרָה וְחַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים,
בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב¹ בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ, וּלְבָרֵךְ אֶת-כָּל-
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם.

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה יִאֲדוֹנֵהוּ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כְּלָכֶם
הַיּוֹם: הַיּוֹם תֹּאמְצֵנוּ. הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ. הַיּוֹם תִּגְדְּלֵנוּ. הַיּוֹם
תִּגְדְּלֵנוּ. הַיּוֹם תִּהְדָּרֵנוּ. הַיּוֹם תוֹעֲדֵנוּ וְעַד טוֹב. הַיּוֹם
תִּזְכָּנוּ. הַיּוֹם תִּתִּיבֵנוּ. הַיּוֹם תִּתְחַנֵּנוּ. הַיּוֹם תִּטְהַרֵנוּ. הַיּוֹם
תִּישָׁר אַרְחוֹתֵינוּ. הַיּוֹם תִּכְתָּרֵנוּ בְּכֹתֵר שֵׁם טוֹב. הַיּוֹם

תִּלְבְּכֵנוּ. הַיּוֹם תִּמְלִטְנוּ. הַיּוֹם תִּנְשָׂאֵנוּ. הַיּוֹם תִּסְעֲדָנוּ.
 הַיּוֹם תַּעֲטֹרְנוּ. הַיּוֹם תִּפְקְדָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים.
 הַיּוֹם תִּצְדֹּקְנוּ. הַיּוֹם תִּקְרְבָנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ. הַיּוֹם תִּרְחַמְנוּ.
 הַיּוֹם תִּשְׁמַע תִּפְלִתָנוּ. הַיּוֹם תִּתַּנֵּנוּ לְחֵן וּלְחַסֵּד
 וּלְרַחֲמִים, וְתִתְּבָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים:

וּבִסְפָּר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפְרִיָּסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה
 וְנַחֲמָה, וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת, נִזְכֵּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל־
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְשָׁלוֹם.

ואם שכח ונזכר קודם שאמר ברוך אתה ה', חזור. ואם הזכיר שם ה', אינו חוזר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֵלֶיךָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּשָׁלוֹם. אָמֵן:

יְהִי לְרַצוֹן אֱמִרֵי־פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה יִאֲדוֹנֵהי
 צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

תהלים יט

אחרי החזרה אומרים "אבינו מלכנו", ואפילו כשחל ראש־השנה בשבת, אלא שמדלגים חטא ועוון, וכן פשט המנהג. ויש נוהגים שלא לאומרו בשבת, ויש להם על מי שיסמוכו.

בקהילות האשכנזים אין אומרים "אבינו מלכנו" בשבת משום שהוא בקשות פרטיות ואין לבקש צרכים פרטיים בשבת (הר"ן) וכן משום שהוא מבוסס על ברכות "שמונה עשרה" האמצעיות, וכמו שאין אומרים אותן בשבת - כך גם את "אבינו מלכנו" (הלבוש).

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה.
 אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
 אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ, חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.
 אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ, בִּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גִּזְרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת.